



kende ik niet. Dus ik zeg 'Hi, I am Eddie Mulder'. Hij keek me aan met een blik van: 'Hé, ik word niet herkend'. Wist ik veel, maar hij kende mij trouwens ook niet (lacht)."

AKOESTISCH

Betekent je album Dreamcatcher dat je een nieuwe weg in bent geslagen?

"Nee, geen nieuwe weg. Het is meer een persoonlijk facet, wat nu is vastgelegd. Ik ben altijd al akoestisch gitarist geweest, maar ik ben ook altijd een bandman geweest. Ik heb mijzelf nooit gezien als sologitarist, want dat is pas later gegroeid. Dat is gekomen door enkele vrij dramatische gebeurtenissen. Ik had een gitaarleerling van wie ik niet wist dat hij zo veel aan mijn gitaarlessen had, totdat hij zelfmoord pleegde door van een flat te springen en zijn moeder mij belde met de vraag of ik een stuk wilde spelen op zijn crematie. Toen hoorde ik pas dat mijn lessen een behoorlijke stimulans voor hem waren geweest. Dat maakt wel indruk. Ik heb toen het stuk Hurt gespeeld, dat ik op het Trion-album Tortoise heb gezet. Bij ProgFarm hadden we een vrijwilliger in de keuken, die heette Frans Bost. Hij was beroemd om zijn zelfgemaakte nasi. Hij was letterlijk een vrolijke Frans. Die is toen overleden. Het was de bedoeling dat FH zou optreden, maar dat was niet zo gepast. Toen heb ik een hele set gespeeld bij Frans. Op een of andere manier lijkt het of ik toen werd gestimuleerd om meer alleen te spelen. Ik werd ook vaker gevraagd. Ik werk incidenteel samen met Johan Keus, een gitarist uit Friesland. Wij vormen een improvisatieduo en we reageren heel sterk op elkaar. Hij nam mij mee naar The Fellowship of Acoustics, een prachtige gitaarzaak in Dedemsvaart. Ik keek mijn ogen uit, alleen al vanwege de attitude die de mensen daar hebben ten opzichte van gitaren. Elke gitaar is mooi en goed. Mijn kernwoord is ceder. Ik houd namelijk van cederhout in een gitaar. Ook in mijn elektrische gitaren zit cederhout. Dat heeft namelijk een specifieke klankprojectie. Sinds ik daar een fantastische gitaar kocht in november 2014, werd daar steeds meer op geschreven en toen kwam bij mij de gedachte op om eens aan Witold Andree van platenlabel Oskar te vragen of hij het zag zitten om met mij een soloalbum te realiseren. Daarna

ben ik direct aan de slag gegaan en heb ik Witold demomateriaal toegestuurd. Nu Dreamcatcher uit is, ben ik zeer tevreden over het resultaat en heb nu al genoeg materiaal voor een tweede album."

TROOSTELOOS

Hebben de songtitels op Dreamcatcher te maken met persoonlijke gevoelens?

"Ik ben sowieso gevoelsmens en zo druk ik mij op gitaar uit. Een stuk dient zich aan en dan vraag ik mij af wat ik daarbij voel, waarna de titel ontstaat. Als ik, bijvoorbeeld, Barren Lands beluister, dan hoor ik daar ook dat troosteloze, lege land in. Er hangt een beetje een melancholieke teneur over de muziek. Als ik muziek mooi vind, heb ik daar vooral beelden bij van landschappen en in het bijzonder de verte."

Met wie zou je graag een album maken, los van je huidige bands?

"Dat is lastig, want ik werk natuurlijk niet voor niets met mijn maatjes van nu. In mijn beleving is muziek maken niet alleen die noten achter elkaar spelen, maar ook hoe je met elkaar omgaat. Ik mag niet mopperen over de mensen met wie ik werk. Als we het alleen over de muziek hebben, dan lijkt Steve Hillage mij wel een interessant persoon, omdat hij tegenwoordig totaal andere dingen doet met dance en techno. Bovendien is het een man die een verhaal heeft. Laatst heb ik een heel interessante muzikant gezien in de groep Lifesigns; Jon Poole heeft vroeger nog in de creatiefste periode van Cardiacs gezeten. Die band maakte progpunk en heeft geniale dingen gedaan, die tegenwoordig alleen nog door insiders gewaardeerd worden. Jon Poole is een zeer bekwaam muzikant, een geweldige bassist, maar ook een heel goede gitarist. Volgens mij is hij ook een mafkees waar je vreselijk mee kunt lachen."

Wat is je ultieme muziekwens?

"Dat ik mij ontwikkel, omdat ik mij niet wil beperken. Maar progressieve muziek is voor mij nog steeds een genre waarin ik mij kan ontplooiën. Ook jazz beheers ik wel, maar ik zal mijzelf nooit een jazzmuzikant noemen, want dat ben ik niet. Er zal altijd weleens een jazelement in mijn muziek zitten door een akkoordkeuze of een overgang, maar ik heb een sterk melodische inslag. Mijn motto is: het onderste uit de kan halen."

